

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2494/2021
17.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, ради накнаде штете по тужби и дуга по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 133/21 од 22.04.2021. године, у седници од 17.11.2021. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 133/21 од 22.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3881/2019 од 20.10.2020. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде штете због мање исплаћене отпремнине исплати 62.500,00 динара са законском затезном каматом од 21.01.2017. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев да се противтужени обавезе да противтужиоцу на име дуга исплати 62.500,00 динара са законском затезном каматом од 21.01.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 26.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 133/21 од 22.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Наиме, нема разлога који указују на потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 11.12.2019. године, а вредност предмета спора је 62.500,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић